

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsen hához küldve:
egyszeri ár 3 frt, félévre 2 frt 50 kr.
negyed ár 1 frt 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Majlisok minden szombat
Egyes számok kaphatók Weidinger N.
könyvtár. (Szebeny-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt hasábos petit sor egyszeri
megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
10-szerért 4 kr. Áztelek. — Minden
hirdetés után 30 kr. bételydíj áz-
telek. A nyitólár 1 petit sora 10 kr.
A hirdetési díj előre áztelek.

Szerkesztői iroda:
Fereneczek utcája 44. sz. I. emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a város ház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
Böhm C. F. ügynöki irodájában,
Fereneczek templomának átellenében.

Elkésett koszorú.

Cserkoszorút a hősnek, hódolatot a tudománynak, elismerést az erénynek, mausoleumot az elvszilárd hazafiságnak!

Eltétetett Simonyi Ernő a földbe, oly mélyen, hogy csak a fájdalom és a bánat mélyebb szívünkben mint az a sír melyben ő aluszik.

Elrejtetted ő előttünk csak azért, hogy annál közelebb legyen hozzánk, és annál gyakrabban láthassuk őt.

Ismertük személyiségét színről színre, midőn mint egyik baranyai képviselő volt büszkeségünk. Ismertük őt jobban, midőn nagy lelke a hazai nagyságok között is kimagasult. De legjobban ismerjük most, midőn aluszik.

Ha keblünk istenére hallgatunk: ellennálhatatlanul azt mondja ez „légy hive rendtletlenül hazádnak óh magyar,“ — azt mondja ez: „írj, légy, csatázz, kinek mint adak az istenek, oltári a hazának hadd füstölögjenek,“ — azt mondja ez: hogy nem egészen eladó még a magyar, az itt ott felburjánzó gaz hisz majd kiég a lángoló honzerelem melegtől; és lesz mert lenni kell egy jobb jövőben egy hős magyar nemzetnek egy dicső magyar országnak; — azt mondja ez, hogy a szenvedések tusában vett sebeink mind csak arra való, hogy megérdemljék lelkünk a majdan bekövetkező honfőrtömök elbírására!

És ezekre mind Simonyi Ernő halála... tanított meg minket!

Igen az ő halála... reánk nézve a honzerelemnek, a hősiességnek, az elvszilárdaságnak, a polgári erényeknek, a bölcsességnek és kitartásnak tanítóiskolája!

És ő, a tanító mester nincs többé közöttünk. Valójában szokni kell a veszteség nagyságának mérlegeléséhez, hogy azt kellően elviselhesük!

De ki is mondja, hogy Simonyi Ernő meghalt, hogy Simonyi Ernő nincs közöttünk többé?

Nem lehet! Ő nem halhat meg! Ő él!

Ott van ő az országház kilenczven függetlenségi képviselőjének határozott irányu elveiben. Ott a kilenczven képviselő választók megvesztegethetlen magyar jellemében. Ott van mint kérelhetlenül szigorú bíró lángostorral kezében az eláradni kezdő korrupciónál. Ott van az őt ismer emberiség szívtábláján letörtülhetetlen kegyeletos emlékezetben. Csak por része a poré, és nem a miénk többé!

De hát lelke, szelleme se lesz a miénk, ha nyomtalanul hagyjuk magunktól elszállani.

Azért állítsunk emléket szívtünkben a hős Simonyi Ernőnek. Fűzzünk koszorút emlékből tudományának. Ragyogják túl polgári erényei e múlt életet. Boruljunk le az igaz hazafi nagysága előtt: és magunk dicsőülünk meg az ő halálában, legkivált ha szelleme lesz mind végig éltető elemünk, őrző angyalunk!

Áldás és béke a dicsőült hamvaira! Áldás és jobb jövő a magyar hazára!

V. L.

A farizeusok.

Két fővárosi napilap erős vitába keveredett az új büntető eljárás javaslatában mellőzött esküdtzéki bíráskodás fölött.

A „P. N.“ mint hogy az máskép nem is képzeltető, az államnyelvet óhajtja az esküdtzésk nyelvű, azt mondja: „Esküdtképes volna, p. o. minden 26 vagy 30 éves választó polgár, ki bizonyos műveltségi kvalifikációval bír, legalább írni, olvasni tud és feddhetlen előéletű; ki lennének zárva az állami tisztviselők, katonák, napok, „szolgálatban állók“ és esetleg, a kik a törvénykezés nyelvét, mely az állam nyelve, nem értik.“

Ez már azután a főlhivatalos „E.-nek sehoggy sem tetszik, „mert akkor az ország összes nem magyarjaku polgárai felett a magyar faj tülne törvény.“ — Hat millió főnyi lakosság kisératnék az esküdti tisztból, felháborodnék az oly hazafiasan tüntető németesség, a többi nemzetiséggel meggyűlöltetnék a magyar államelmét s több efféle nagyhangzásaú frázisokat dobálgat vissza.

Pedig nagyon téved egyik is, másik is, egyikéről pedig nagyon is szándékosan tévednek, midőn az ország lakosságát és azok fajarányát veszik érvelésük alapjául, mert ehhez nem ilyen, hanem nagyon különleges statisztika kell.

Nem az egész ország lakosságát kell legelőben is számba venni, hanem csak azon városok lakosságát, melyek törvényesnek és leendő esküdtzékek székhelyei, mert sehol a világon nem szedik az esküdtteket máshonnan, mint a székvárosból, ezt azonban a képmutató farizeusok nem akarják látni sem, legkevésbé arra figyelmeztetni, mert a kalkulust nagyon alterálják.

Ha már most az illető székvárosok statisztikáját kézbe vesszük, és megváltoztatjuk a megállapítandó minőség szerint esküdttképek számát, nem báhozhatunk annak kijelentésével, hogy a főlhivatalosnak minden ájtatos szemforgatása hatás nélkül marad.

Nem ismerjük ugyan a volt magyar katonai határőrvidék és az erdélyrezi szász és oláh vidékek városainak nemzetiségi, helyesebben nyelvismerei viszonyait és azért megengedjük, hogy ott talán most még nehezebb lesz a kellő számú, a magyar nyelv ismeretével bíró esküdtteket összeírni, de ily város csak nagyon kevés lehet — alig 6—8, — a többi magyarországi városban már azért is, mert az intelligensabb, tanultabb elem ott pontosul össze, elegendő számmal adja az esküdttképes polgárokat.

Hogy pedig így a magyar faj tülne törvényt a nem magyar faj fölött, az százszorosan nem igaz, igazán hipokrita állítás.

Jól tudja nálunk mindenki, hogy a városi lakosság bármi nemzetiségből eredett legyen is Magyarországon nem egy, hanem két, három és több nyelven is beszél, nem úgy van ez nálunk, mint ama nyelvcsöknyőségéről elhíresült fajoknak, melyek minden idegen szótól elzárkóznak, míg csak az éhség rá nem készíti őket.

Városaink lakóinak zömét képezi a magyar és német nyelvben egyaránt jártas német eredetű polgárság, de azért a szerb, oláh, tót, orosz s más nemzetiségű esküdttképes városi polgárok közt ugyancsak kivételképp találkoznék néhány, ki a magyart nem értené.

A magyar faj éppen városaink nagyobb részében kisebbségben van, ott pedig hol többségben van, ott az egész vidék tiszta magyarjaku, szó sem lehet tehát arról, hogy a magyar faj tülne törvényt a többi faj felett.

És mert talán egy kevés időre talál-

kozik még néhány város, melyben szükken van a magyar nyelvben jártas intelligencia, ez ok legyen arra, hogy elzárassék az egész ország polgársága az igazi szabadelvűség legelső kívánalmától, a bűnyegyeknek esküdtzéki elbírálásától? Valljon nem lehet-e e néhány törvényeszkü kerületre nézve törvény útján ideiglenes intézkedést létre hozni? a kormány és párta eddig saját örökletes cseljéből nagyon is sűrűn élt ezen orvoslattal, de most az nem illik törekvéseinek keretébe, mert mondjuk ki határozottan: a kormány nem szereti a bíráskodás függetlenségét, a kormány törekvése befolyásolni a bíráskodást s innen van a főlhivatalosok ájtatos szemforgatása.

Nem oly tudatlanok ott a kormány és ludasai körében, hogy be ne lássák, mikép éppen a nemzetiségek szempontjából az esküdtzéki bíráskodás több biztosítékkal jár. — A kinevezett bírák közt számosan, — olykor egyik sem érti kellőleg a vádlottak nyelvét, tudjuk ezt mindennapi tapasztalásból, de azt is, hogy a kinevezett hivatalos tolmács sem volt képes a más nyelvű kérdéseket és feleleteket, inkriminált cikkeket híven megmagyarázni, vagy általán tolmácsolni, a többnyire mindkét nyelvben jártas esküdtet ez jól észrevették és ezért a tolmács egészen felesleges is volt, csak a tárgyalás folyamatát nyújtotta el, szóval a törvényeszkü székhelyein összeírandó esküdt polgárok általában az azon vidéken beszélt nyelvekben jártasak lévén, a fenytő vád alatt állók is jobban biztosították a fől, hogy a mit védelmükre előadnak, a mit a tanuk vallanak, az esküdtet által kellőleg megértették, az állam is garancziát nyer, mert a közrend fenntartása, a személy- és vagyonbiztonság bizony százszorta jobban szíven fesszik az esküdt polgároknak, mint az emberi gyarlóságoktól éppen nem mentes kinevezett bíráknak.

Félre a farizeussággal, csak valja be a magát „szabadelvű“-nek nevezett kormány és párta, hogy a büntető igazságszolgáltatás gyeplyét kezében akarja tartani, nem pedig független polgárok lelkiismeretére bízni.

A hercegovinai fontosabb stratégiai pontok erődítményeire a delegációktól kérandó költségek összegének megállapítása végett a miniszterelnök Bécsbe utazott. Hírlik, hogy 25—30 milliót fognak újra megszavaztatni, hogy beépíthessék egy idegen országba, mert hát a szultán ott még most is a saueren. — A felkelők most is a kis gerilla háborút folytatják, csak kisebb 15—30 főnyi csapa-

tokban támadják meg az élmei szállítmányokat és túlerőt érezvén azonnal visszavonulnak.

Uj adó. Az ipar- és kereskedelmi miniszterumból folynak a tárgyalások a phyloxera-adó behozatala ügyében. A phyloxera-ügy a múlt évben közel 60,000 forint nyelt el és a kiadás még folyvást szaporodik. Ebből kifolyólag a kormány azon sajátosági közgazdasági elvet akarja érvényesíteni, hogy a bortermelet közösség maga viselje saját érdekében a phyloxera-ügy költségeit a szőlőterületekre kivett külön phyloxera-adó bevételeiből. Az adótervezet szerint minden katasztrális hold szőlő után 10 kr. adó fog fizettni, de az irtási munkálat alatt levő területektől nagyobb összeg fog követeltni.

A pénzügyminiszter már beterjesztette a fegyveradó és vadászati adóról szóló törvényjavaslatot. E szerint a vadászati adó egy évre 12 frt, s a fegyveradó egyévszötűtől egy, kétszötűtől két frt leend. Ugy a fegyveradóra mint a vadászati adóra nézve az adó-év augusztus hó első napján kezdődik és a jövő július 31-ik napján végződik.

A belügyminiszter az igazságügy-miniszterumból egyetértőleg elrendelte, hogy közigazgatási tisztviselők, midőn hivatalos cselekményeikért vagy mulasztásaikért a törvényeszkü által feleletre vonatnak, alaptalan zaklatások kikérülése végett ne vádoltassanak közvetlenül a kir. ügyészek által, hanem a vád a törvényeszkü elé való terjesztés előtt közlendő az illelő hivatal főnökeivel, az alispánnal vagy polgármesterrel s ezek nyilatkozata 8 napi, esetleg előbbi határidő alatt bevárandó. A belügyminiszter reméli, hogy az alispánok vagy polgármesterek, a mint ügyelnek arra, hogy a tisztviselők az alaptalan vádak súlyától mielőbb megmeneküljenek, úgy közreműködnek a valódi bűnösek megérdemelt megbüntetésére nézve is. (A belügyminiszter reméli, de mi — nem!)

Taaffe gróf osztrák kormányelnök elrendelte, hogy a hatóságok zsidó ellenes jellegű gyűlések megtartását egyáltalában tiltásák meg és utasításák a rendőri közegeket, hogy tüstént oszlássák fel azon gyűléseket, a hol ilyen törekvések csak mellékesen is nyilvánulnak. A kormány kötelezőségeket ismeri el, hogy állampolgárt, tekintet nélkül politikai nézeteire, vagy vallásfeleletére, összes jogainak gyakorlásában oltalmában részesítsen. Ellenben a zsidó ellenes ellenében tartandó gyűléseket az osztrák kormány megengedi. — E napokban tartottak is egy ily gyűlést Bécsben, a gyűlés rendezői

TÁROZA.

NAGY UDVARA...

Nagy udvara van a holdnak,
Eso lesz még ma vagy holnap;
Szellő támad, felhőt kerget,
Talán mindjárt meg is ered.

Ha jól érzem meg is ered,
Az orcsámra egy essepp esett;
Vagy hogy nem is eső essepp ez,
Hanem az én szemem könyvez!

Várady Ferenoz.

A sötét világrészen át.*

Stanley utazása Közép-Afrikában.
Írta: Rohlf's Gerhard.

„Az egész művelt világ, különösen azon része, mely előszeretettel ápolja a földrajzi tudományokat, feaszítlan várta Stanley H. M. művét, melyben ősszefüggően írja majd le nagy útját és fölfedezéseit. Most már öt éve mult, hogy hírneves utazó útja végzéljához ért és bár az idő óta számtalan könyv ismertette, számos térkép tette szemléltetővé kutatása eredményeit, ennek teljes fogalmával csak akkor bírunk, ha Stanley saját művét olvassuk át, melynek magyar fordítása az imént indult meg.“

Az angol eredeti kiadást, mely két vastos kötetben fekszik előttünk, kiválóan érdekes teszik a hozzá csatolt térképek, melyeknek egyikén a Congo folyam ugyan magasabb északra került, de azért már ez is fényesen igazolja azon nagyhorderejű átalakulásokat, melyeken Dél-Afrika hydrografiája épen Stanley utazása folytán átment.

Portugal felfedezésekre támaszkodva, igen valószínű, hogy az elmúlt századok emberei pontosabban ismerték Dél-Afrikát és a Congo irányát, mint mi például csak öt évvel ezelőt is, mindamellett ez távolról sem csökkent Stanley érdemeit. Dicsőségét még azon körülmény sem csorbítja, hogy pénzrel és eszközökkel korlátlanul rendelkezhetett. Mert habár utolsó expedíciója csakugyan majdnem ötszáz ezer márkába került, mindamellett voltak napjai, midőn ő ép úgy, mint egész kisérete az éhséggel küzdött. Ebből kiválglik, hogy az ismeretlen világtájakon pénzért sok mindent lehet ugyan kapni, de mindent még sem.

James M. Rowland — utazónk valódi neve ez — Szent Asaphban, Wales tartomány Flint grófságának egyik kis városkájában, 1830-ban született. Születte napját nem tudjuk. E tekintetben számtalan honfirtásra sorsát osztja, mert Nagy-Britanniában csak pár év óta vezetők hivatalosan az anakönyveket. James Rowland épen korán veszté el szüleit és három éves korában a szt.-asaphi árvák és szegények házába került. Tanító akart

lenni, de lehet, hogy az ir tengor közelége, a nagy kikötők látása erősen befolyt Rowland kedélyére, — vagy pedig valami benső ösztönnek engedett, — úgy hogy 13 éves korában hajóra száll, és mint matróz teszi meg a new orleansi utat. E városba érve, alkalmazást nyert egy Stanley nevű kereskedőnél, ki annyira megszerette az ifju Rowlandot, hogy ő gyermekének fogadta és halála utáni örökösévé tette. Innen kezdve Rowland haláláig fölvette jövevény nevét. Midőn az északi és a déli államok között kiört a háború, Stanley a szövetségesek szolgálatába állott; elfogatván, az ellentábor hadi tengerészethez szögdött és itt e n s i g n - n e (altisz) lett: legutóbb a Ticoonderoja hajón szolgált. A béke beálltával 1865-ben Törökországot és Kis-Ázsiát beutazta és akkor először lépett föl mint levelező.

Sokszor ráfogták, hogy hálátlan, kegyetlen és durva ember volt. Megczáfolta egyetlen tetteivel. Mihelyt Európába ért, egyelőt utja Sat-Asaphba vitte. Itt az árva-ház gyermekeinek nagy ünnepet rendezett, és az intézet előjáróival és tanítóival szemben a legnagyobb hálát tanúsította. E jellemvonása egyebeként veres fonalként húzódik keresztül Stanley egész életén, mint a hogy mostani nevét is csak halálból vette fel.

Nyilvános szereplése 1868-ban kezdődik és habár Európában még akkor nem igen ismerték, de az egyesült államokban már is feltűnt a „New-York-Herald“ hasábjain között tudósításaival, melyekben Abissiniáról és a Theodor caszár elleni angol hadjáratról adott leírásokat. James Grodon Bennett, eme nagy amerikai lap tulajdonosa ugyanis Stanley küldötte el, hogy mint levelező és hadi tudósító az angol hadsereget Madalába kísérsje. Kötelessége volt nap nap mellett kimerítő távirati tudósítást küldeni New-Yorkba, a mit könnyen megtehetett, a

mennyiben a brit hadsereg előnyomulásában mindentit fölállította a táviró állomásokat. Ez alkalomból mondják, — e si nonévaró, ében trovato, — hogy Stanley két hét alatt megúta, hogy minduntalan ugyanazt sürgönyözze: „a hadseregről semmi újság“, hanem egy napon beállt a táviró hivatalba, előáll egy távirattal, melyben valami ütközetről beszélt, részletesen felsorolja a megsebesült és elesett angol katonák számát és az abissiniainak mennyiségét, kik angol fogságba jutottak. A táviró tiszt persze nem akarta e sürgönyt továbbítani, de Napiernak közölte. Midőn Stanley ehhez intézetett, a hozzá intézett kérdésekre nyíltan és őszintén azt felelte, hogy ő másnap ugyis demantálta volna e hirt; de szükségesnek tartotta, hogy legalább egyszer hozzon valami feltűnő hirt, ha mindjárt önmagát kell is meghazudtolnia, mert lehetetlen new-yorki olvasót nap nap mellett azzal kielégíteni, hogy „semmi újság“. Nem igen hisszük, hogy Napier megengedte volna a távirat elküldését. De a „Harald“ akkori tudósításai mindenesetre igen érdekesek lehetnek; mert csakhamar Stanley azzal bizott meg, hogy a suzi caszarnra megnyitáshoz menjen és általában az idő óta Bennett szolgálatát nem hagyta el.

Igen jellemző az is, hogy Bennett és Stanley mint teremteték meg a Livingstone felkeresésére indult expedíció. Igen jól emléksztünk még arra, hogy 1870-ben mily aggodalommal várta nemcsak Európa, de az egész művelt világ a Livingstone sorsát illető híreket. Le is mondtak már a reményről, hogy őt valaha feltalálhassák. Az angol expedíció nem érte el célját. Ekkor ébredt Bennetben a gondolat, hogy Stanleyt fogja kiküldeni. Stanley akkoriban a Harald madridi levelezője volt, Bennett pedig Párisban lakott. Ez táviratot meneszt reporteréhez, hogy az esetben, ha Livingstone föl-

hetőnek tartja, azonnal siessen Párisba és másnap, éjfélkor, Stanley ott áll ura és barátja ágya előtt és öt percig tartott értekezés után az erőlyes utazó urban van Zanzibar felé. Bennett csak ennyit mondott neki: „Keresse Livingstone-t, vigyen neki segítséget, itt 10000 font sterling, és ha több pénz az akar, vigyen még egyszer ennyit.“

Stanley aztán az aschantik elleni expedícióit kisérté s a hadjárat bevezetésével Londonban telepedett le. Mialatt it „Kumassic és Magdala“ című művén dolgozott és terveket készített Afrika kikutatásához, egy napon belép a „Daily Telegraph“ irodájába. „A szerkesztők egyikevel épen hirlapi vállalatokról beszélgettem, — mondja Stanley jelen művében, — midőn a lap tulajdonosa a szobába lép. Livingstone-ról volt a szó és a feleletokről, melyeket ő megoldatlannal hagyott. Valamelyik észrevételre a lap tulajdonosa így szól hozzám: — Képes lenne ön az ő művét befejezni és volna kedve hozzá? Es mi volna még tenni való? — En így válaszoltam: A Tanganica tó forrása még nincs felfedezve. A Victoria tóról — a Speeke által készített vázlatokról eltekintve — ugyszólván mitsem tudunk, nem tudjuk, egy vagy több tóból áll-e, és ép ezért a Nilus forrásait nem ismerjük még.

— Es azt hiszi, hogy ön mindent kifizérkészhete, ha megbiznók e teendőkkel? — A mig élek, legalább valamit elérek. De ha tovább élnék, mint a menynyi időre szükségem lenne, hogy az egész művet befejezhessem, akkor minden meglesz.

Most még Bennett belegeyezésére volt szükség, mivel Stanley még mindig összekötötésben állott, de midőn az atlanti ocean alatti távirón megjött a lakonikus válasz: „Igen — Bennett“ utazónk a londoni „Daily Telegraph“ és a

hatékon tartja, azonnal siessen Párisba és másnap, éjfélkor, Stanley ott áll ura és barátja ágya előtt és öt percig tartott értekezés után az erőlyes utazó urban van Zanzibar felé. Bennett csak ennyit mondott neki: „Keresse Livingstone-t, vigyen neki segítséget, itt 10000 font sterling, és ha több pénz az akar, vigyen még egyszer ennyit.“

Stanley aztán az aschantik elleni expedícióit kisérté s a hadjárat bevezetésével Londonban telepedett le. Mialatt it „Kumassic és Magdala“ című művén dolgozott és terveket készített Afrika kikutatásához, egy napon belép a „Daily Telegraph“ irodájába. „A szerkesztők egyikevel épen hirlapi vállalatokról beszélgettem, — mondja Stanley jelen művében, — midőn a lap tulajdonosa a szobába lép. Livingstone-ról volt a szó és a feleletokról, melyeket ő megoldatlannal hagyott. Valamelyik észrevételre a lap tulajdonosa így szól hozzám: — Képes lenne ön az ő művét befejezni és volna kedve hozzá? Es mi volna még tenni való? — En így válaszoltam: A Tanganica tó forrása még nincs felfedezve. A Victoria tóról — a Speeke által készített vázlatokról eltekintve — ugyszólván mitsem tudunk, nem tudjuk, egy vagy több tóból áll-e, és ép ezért a Nilus forrásait nem ismerjük még.

— Es azt hiszi, hogy ön mindent kifizérkészhete, ha megbiznók e teendőkkel? — A mig élek, legalább valamit elérek. De ha tovább élnék, mint a menynyi időre szükségem lenne, hogy az egész művet befejezhessem, akkor minden meglesz.

Most még Bennett belegeyezésére volt szükség, mivel Stanley még mindig összekötötésben állott, de midőn az atlanti ocean alatti távirón megjött a lakonikus válasz: „Igen — Bennett“ utazónk a londoni „Daily Telegraph“ és a

Mázolási munka.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudására hozni, miszerint úgy helyben mint vidéken teljesítendő 68. (6-2)

mázolási munkákat

elvállalok.

Miután személyes vezetésem alatt több ügyes munkás működik, képes vagyok nagyobb szabású munkákat, melyeknek gyors és csinos kivitelért kezeskedem, igen olcsó áron elvállalni.

Tisztelettel

Maschek Venczel,
olajfestő.

(Belváros, Plébánia utca Ocskay-féle ház.)

Valódi Perlmoosi Portland-cementet

és
Kufsteini Hydraulikus-meszet
ajánl olcsó áron
Pintér József.
47. (0-5)

Hirdetmény.

Baranyamegyébe kebelezett Lőcs község az uradalomtól a bormérési jogot a korcsma épülettel és 4 hold szántófölddel 10,500 frton megvette. Ezen vételár tíz éven át 20 félévi részletben fizetendő le 5% késedelmi kamattal.

A község hajlandó a megvásárolt bormérési jogot és ingatlanokat tíz éven felül több, kölcsönösen megállapítandó évre kiadni oly egyéneknek, ki a részletfizetési költségeket magára vállalja.

Felhívtnak tehát mindazok, kik ezen vállalatra nézve alkuba bocsájtani óhajtanak, hogy írásbeli ajánlataikat e hó 30-ig Lőcsön a körjegyzőségi irodába nyújtsák be, vagy személyes értekezésre a zárhatáridőn belül az említett helyen jelentkezzenek.

Kelt Lőcsön, 1882. április 11.

74. (2-1)

Az előljáróság.

Betegbarát. Az e cím alatt Richter lipcsei kiadójátéskönyvben megjelent röpirat egészségesebbnek az első betegségek tünetek leküzdésére, betegnek pedig a leg sikeres gyógyítására megbízható tanácsokat nyújt. E könyvet **Görtschek Károly** cs. kir. egyetemi könyvtároskérdése (Bécs, I. Ltvántr 6) ingyen és bérmentve küldi meg s így a megrendelőnek nem okoz több költséget 2 krajczárnál a levelező lapért. 844. (10-9)

Valamennyi beteg,

kik gyomor- s tüdőbaj, vérszegénység, meghűlés, köhögés, rekedtség, sápkór s aranyérben szenvednek, lehet segíteni.

Hoff-féle

malátakivonat egészségi sör.

Császárak és királyoktól, mint szintén koronahercegek és koronaherzognok, nagyhercegek és hercegek által 55-ször kitüntetve.

Malátacsokoládé és malátacukorkák.

Nyilvános köszönet.

Hietzing, 1881. január hó, Hetzendorfer-Strasse 18.

Hoff János urhoz a világ minden tájáról már is annyi köszönet-nyilvánítás lőn beiktatva, miszerint én is késztetve éresem magamat a legnagyobb készséggel azok sorába csatlakozni, kik hálaérzéseknek szavakban adták kifejezését, midőn mindannyiokon, hozzá hasonlóan, a Hoff János-féle malátakészítmények kitűnő voltánál fogva segítve lőn. Engemet a maláta-sör és a maláta-csokoládé elfogyasztása után gyorsan és tökéletesen megszabadított légszűhurutomtól. — A maláta-csokoládé felettébb csilapítólag hatnak. Én most már csak azért folytatom még a gyógyedést, hogy magamat a zord időjárás befolyásától megóvjam, s ez okból újabb szállítást kérek, maradván a legmelegebb hálás köszönettel

De Mont Mária báróné szül. gróf Battányiné.

Kérem 28 palack maláta-sör, 2 1/2 kilo maláta-csokoládé és 5 zacskó maláta-csokoládé megküldését.

Förakítók: Sipőcz István és Spitzer Sándor-nál Pécsen, Schlesinger H-nál Mohácson, Mayer Gusztáv-nál Bátaszéken, Michits István-nál Baján, Wéber György-nél Bonyhádon, Wilhelm József és társ. Eszéken, Babochai Kálmán, Laipovics Antal és Augustini Og-nál Kaposvárt, Hahn Adolfnál Bregárdon, Eisenhard Gyulánál Tolnában. 25. sz. (12-11)

414
1882. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Mely szerint ezennel közhíré tétetik, miszerint a dráva-sztrátoni uradalmi birtokon folyó évi július hó 31-ig felépítendő új magtár épület — építési munkálatai alóljegyzett hivatalban folyó évi április hó 20-án délelőtti 11 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtésen, a fennsőbbi jóváhagyás fenntartásával kiadtni fognak.

Ezen új magtár épület építési költségei, a felhasználandó anyagokat is beleértve, a költségvetési előirányzat szerint a következők:

1) Kőműves munka	1,637 frt 04 kr.
2) Ács	2,201 " 49 "
3) Cserepes	173 " 41 "
4) Bádogos	120 " — "
5) Asztalos	90 " — "
6) Lakatos	91 " 20 "
7) Mázoló	27 " — "
Összesen:	4,340 frt 20 kr.

Erről árlejtési óhajtok oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az árlejtést megelőzőleg minden egyes versenyző részéről készpénzben, vagy árkeleti érték szerint, értékpapirokban 430 frt bántatpénz lesz leteendő és hogy az építési terv, költségvetés és árlejtési feltételek időközben alóljegyzett hivatalban bár mikor betekinthetők.

Megbízhatlannak bizonyult vállalkozók a versenyből kifognak záratni.

Kelt Lakócsán 1882. évi április hó 11-én.

A m. kir. közalapítványi urad.
Tisztartóság.

73. (1-1)

A pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat 76. rendes közgyűlését

1882. évi ápril 30-án délelőtti 10 órakor saját helyiségeiben Pécsen megtartandja, melyre a t. cz. részvényesek, mégis figyelmeztetéssel az alapszabályok 24. §-ára, ezennel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Részvény átíratások.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő bizottsági jelentés.
4. Osztalék meghatározása.
5. Netáni indítványok tárgyalása.

Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat igazgatósága részéről 1882. évi ápril 7-én tartott üléséből.

Koszits Szilárd
társ titkár.

74. (8-1)

Ma április 15-én este 8 órakor ünnepélyes megnyitása

a „Kömlő kerthez“ czimzet vendéglőnek

Dankó Gyula zenekara közreműködése mellett.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni, hogy az eddig birt „a kávé forráshoz czimzet“ vendéglőt és kávéházat felhagytam és a gyár utczában, Ruvald-féle házban lévő Hergett-féle vendéglőt átvettem, és azt ujonnan berendezvén

„KOMLÓ KERT“

czim alatt folytatom.

Jó és izletes meleg- és hideg étkekkel egész napon át szolgálók, a magyar izletes konyhám ismeretes jó hírnevét fentartani ezentúl is főbb törekvésem leend.

Italokra nézve gondoskodtam a legjobb minőségű pécsi borokról, kitűnő promontóri sörrel, ugyszinte egész nyáron át a legjobb bel- és külföldi üdítő ásványvizekről.

Gyors és pontos szolgálatról gondoskodva lesz.

A teremben teke-asztal áll a t. cz. vendégeknek rendelkezésükre, de különös figyelmükbe ajánlom az ujonnan alakított

nagy kerti-helyiséget,

amelyben 2 fődött tekepálya és szép séta helyiség áll rendelkezésükre.

A midőn még a n. é. közönségnek az előbbi helyiségemben tett szives pártfogásáért hálás köszönetemet nyilvánítom, kérem az új vállalkozásomat is számos látogatásaiikkal pártfogolni, a melyet kiérdemelni mindenkor törekedni fogok.

Mély tisztelettel

GINDL K.

vendéglős.

66. (1-1)

Sömör bántalmak ellen.

T. Wilhelm Ferencz, gyógyszerész urnak, Neunkirchenben, A.-Ausztr.

Reichenfels, 1881. február 29-án.

Sziveskedjék nékem postán utánvétellel 1/2 tucat csomagot, a kegyed elismert jó Wilhelm-féle antiarthritikus és antirheumatikus vértisztító-theájából küldeni.

Kiváló isztelettel

MOKORN GYÖRGY, szabómester.

Förakítár: Wilhelm Ferencz gyógyszerésznél, Neunkirchen A.-Ausztr.

Csomagnak 8 adagra osztva ára 1 frt. o. é.

Kapható: Pécsen Sipőcz István gyógyszerésznél és Cserta Ignác kereskedőnél. 59. sz. (5-3)

Nyujtsunk kezét a szerencsének! 400,000 márka

főnyereményt nyerhetni a hamburgi állam által engedélyezett és garantált pénzsorsolásnál.

Az új terv oly előnyösen van berendezve, hogy néhány hónap alatt 7 sorsolásnál 47,600 nyeremény játszatik ki, melyek közt van a 400,000 bir. márka főnyeremény nevezetesen pedig,

1 nyerem. 250,000	3 nyerem. 8000
1 " 150,000	3 " 6000
1 " 100,000	54 " 5000
1 " 60,000	5 " 4000
1 " 50,000	108 " 3000
2 " 40,000	964 " 2000
3 " 30,000	10 " 1500
1 " 25,000	3 " 1200
2 " 20,000	580 " 1000
1 " 15,000	1073 " 500
1 " 12,000	97,069 " 145
24 " 10,000	

Össz. 18,436 nyerem. 300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 50, 40, 20 mrk.

Ezen nyereményekből az első osztályu húzásnál 4000 nyeremény 116,000 márka, közül sorsolás alá.

A nyereményhúzások tervszerint hivatalosan megerősítetnek.

Ezen az állam által rendezett és garantált nagy sorsjáték közelebbi húzására. 1 egész eredeti sorsjegyet ára csak 6 márka vagy 3 és 1/2, frt, egy fél 8 márka vagy 1 1/2, frt, egy negyed 1 1/2, márka vagy 90 kr.

Minden megrendelés az összeg beiktatása, vagy utánvétel mellett a legpontosabban eszközöltetik, s minden megrendelő megkapja az állam czimzével ellátott eredeti sorsjegyet.

Minden megrendelőnek a hivatalos jártatvénnyel ingyen küldetik meg, a melyekben a nyeremények beosztási osztályai ugyszintén az illető betétek láthatók, nemkülönben húzás után azonnal sorsolási lista felszerelés nélkül küldetik.

Kívánatra a hivatalos tervet betekintés végett előre bérmentve elküldjük, és készek vagyunk a sorsjegyeket nem tetszés esetében a húzás előtt vissza fogadni és az összeget visszaszádni.

A nyereménynek kiutazása az állam garanciája mellett azonnal történik.

Bankháznaktól vett sorsjegyek mindig nagy szerencsének örvendenek, és mi érdekelteinknek többször a legnagyobb nyereményeket, köztök 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkával fizették ki.

Előrelátható, hogy ily biztos alapon levő vállalatunk tömeges részvétné fog örvendni, a miért is szives megrendeléseket minél előbb s mi denesetre f. é. május hó 15-ike előtt kérünk megtenni.

Kaufmann és Simon,

bank- és váltóüzlete Hamburgban.

U. I. Szabadon itt közzéteszt mondanunk a bennünk eddig helyezett bizalmot, és felhívjuk ezen új sorsolási résztvevőre, a kiknek levélben leendő részvétné s pontos és lelkiszerető szolgálat által a t. részvényünknek teljes meglétegedését elnyerhetni.

71. (9-1)

O. D.